

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra HEIMDALL

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 248.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig03val-shoot-idm139670059058896/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Heimdall

Græder ei, fordi vi skue
Løvet guult i Efteraar!
Danmark og, den gamle Frue,
Graaner selv jo Aar for Aar;
Prange, visne maa jo Løvet,
Skinne, fjerne maae jo Støvet,
Selv ei Soel har evig Glands.

Men, o, seer, o, seer med Glæde
Grønningen i Efteraar!
Seer, o, seer de Roser spæde
End i Danmarks Urtegaard!
Lover Gud, I Danne-Kvinder!
For de tidlige Kiærminder,
For de sene Rosenskud!

Danmark! gamle Konge-Frue,
Med det sølverhvide Haar!
Pynt kun op din Ammestue!
Times skal dig sieldne Kaar;
Rul kun op din Stamme-Tavle!
Thi som Sara skalst du ayle
Sønnen fin i Efter-Aar.

Føde skalst Du, Adelsfrue,
Sønnen, Dansk og fin og bold,
Glad du skal i Ham beskue
Frædegod og Dan og Skiold;
Dig skal alle Kvinder love,
Alle Fugle skal i Skove
Siunge om det Underværk.

Danmark! deiligst Vang og Vænge,
Indelukket med Bølgen blaa!
Smykke skal sig dine Enge
Høitidsfuld med Blommer smaa,
Og ved Hellig-Korsens Kilde
Blomstre skal i Krinds saa milde
Roserne fra Golgatha.

Kvinder! I som nys med Smerte
Krused Fruens Jordelia,
Syer fink nu under Kierte
Christentøi til Sønnen fin!

Heimdal!

Virker fint med Guld og Silke
Knopper smaa paa Rosenstilke
Under livide Dannebraag!

Lægger, Dannemænd, i Lave
Eders gamle Kroner faa!
Dannishedens Fadder gave
Vil den Spæde ei forsmaa;
I sin Manddom vil han smelte
For de gamle, giæve Helte
Skuepengen fin deraf.

Binder, slynger, Dannekvinder!
Høstens Roser flux i Krands!
Danmarks Billed vel vi finder
Under Slør i liftig Glands,
Og kan vi det Billed finde,
Skal og Kraudsen om dets Tinde
Slynge sig i Danmarks Navn.

Skal til Marmelsteen og Farve
Vi nu tye med Danmarks Krands,
Skal de kolde Stene arve
Danmarks Kiærlighed og Glands?
Er dog ei en Dannekvinde
Kiærlig, from i Lund at finde,
Som kan bære Danmarks Krands?

Kommer! under Danmarks Krone
Sidder from en Sølv-Brud,
Hilset vær i Jubeltone
Og velsignet, Dronning prud!
O, tillad, at Dannekvinder
Kraudsen om Din Krone vinder
Under Skialdens Harpeslag!

Kiærlig, fin og from i Sinde
Est Du som vor Moder blaa,
Værst den bedste Dannekvinde
Selv i Hyttens dunkle Vraa;
Tør ei Dig vi Kraudsen række,
Vi den maae med Suk nedlægge
Paa den kolde Marmelsteen.